

AZ ÖNZÉS MEGROVÁSA

Kedves A. testvér! {2T 539}

Az Illinoisban tartott tábori összejövetel óta súlyosan nehezedett rám eseted. Borzalmas aggodás szorongat, mikor felidézem, amit a lelkészekről, különösen rólad közöltek velem. Az illinoisi összejövetelen külön beszéltem az örömhír szolgálóinak minősítéseiről. Mikor azon lelkész minősítéseit ecsetelem népünk előtt, aki az utolsó napok komoly üzenetét hirdeti, akkor beszédem jó része rád is vonatkozott. Azóta is vártam, hogy valahogyan értesítsz, hogy tudomásul vetted a tanítást. Beszédem előtt Hall testvérnővel beszélgettem csüggedéseidről. Azt mondta, hogy nem tudod biztosan, mi a kötelességed. Hogy csüggedsz, és nem tudod úgy vetni magad a munkába, mintha megállapodtál volna. Hall testvérnő arra célzott, hogy feleséged nagyon örülne, ha buzdító szavam lenne hozzád. Megmondtam H. testvérnőnek, hogy nincs számodra bátorító szavam, s ha nem vagy megállapodott, jobban teszed, ha vársz, amíg magad fel nem ismered kötelességedet. Aztán szóltam a Krisztus szolgálóinak minősítéseiről, s ha eleget tettem kötelességemnek, neked is szólnom kellett volna a szószékről. Csak hitetlenek jelenléte tartott vissza. {2T 539.1}

Minnesotán újra felelősség nehezedett rám igehirdetőink viselkedése miatt. Ezért beszéltem B. testvérral a hibáiról, melyek a lélekmentés munkájának útjában állnak. Az, hogy a földi élet a dolgai miatt aggodik, újra olyan élesen elém hozta esetedet, hogy ha jól éreztem volna magamat, azon nyomban írtam volna neked a táborhelyről. Aztán sem pihentünk meg, hanem egyenesen Wisconsinba jöttünk. Bár megbetegedtem, Isten mégis erőt adott, hogy népünk előtt eleget tegyek kötelességemnek. A közösség elé állva olyan arcokra ismertem, akikkel, azt hiszem, sosem találkoztam. Ekkor az ügyed, másokéval együtt, újra elém tárult. Ez volt az a környék, ahol tevékenységed inkább káros átok, mint áldás volt. Olyan hely is, ahol te is sok jót elérhettél volna. Ha Istennek szentelted volna magadat, ha önzetlenül fáradoztál volna az emberek megmentésén, akikért Krisztus életét adta, teljesen sikeres lett volna munkád. Ismerted álláspontunk érveit. Hitünk indokai, ha azok elé tárjuk őket, akik még nem világosodtak fel felőlük, döntő benyomást tesznek rájuk, hacsak annyira el nincsenek telve előítélettel, hogy elutasítsák a bizonyítékokat. ...-ban és környékén sokat ígérő emberanyagot láttam, akik nagyszerű szombattartó keresztényé válhattak volna. De mikor néhányukat már elbűvölte a szépséges igazságok gyönyörű láncolata, s már-már mellette döntöttek, hirtelen elutaztál, félbehagyva a megkezdett munkát. Ez pedig rosszabb, mintha soha be nem tette volna oda a lábát. Azt az érdeklődést sosem lehet újra feltámasztani. {2T 539.2}

Évekkel ezelőtt közöltem a világosságot erről – vagyis, hogy ki kell elégíteni, tető alá kell hozni a felébresztett érdeklődést. Hogy semmi esetre sem szabad elhagyni a területet, amíg az összes igazság felé hajló nem döntött. Amíg át nem estek a megtérés kereszttséghez szükséges élményén. S amíg nem csatlakoztak a gyülekezetekhez, vagy maguk nem alakítottak új gyülekezetet. Nincs a világon olyan komoly ok, hogy elszólítsa a lelkészt az igazság hirdetése által felkeltett érdeklődéstől. A betegség és halál is kevésbé nyomós érv, mint azok mentése, akikért Krisztus hallatlan áldozatot hozott. Akik átérzik az igazság fontosságát és azok értékét, akikért Jézus meghalt, semmi okkal el nem hagyják a kelt érdeklődést. Hanem így szólnak: Hadd temessék el a holtak halottaikat. Családi gondoknak, földeknek, házaknak a legkisebb ereje se legyen elvonni a munkaterületről. Ha a lelkészek eltűrik, hogy világi ügyek elvonják őket a lélekmentéstől, egyedüli útjuk az lehet, hogy hagyjanak el mindent, ne legyen földjük, vagy más földi érdekük, mely elvonhatná őket az utolsó napok komoly munkájától. Egyetlen ember üdvössége többet ér, mint az egész kerek világ. Akik állítják, hogy a lélek-mentés szent feladatára adták magukat, hogyan engedhetik meg mégis, hogy kicsiny világi tulajdonaik kössék le gondolataikat és szívüket, ezek tartsák vissza őket a magasztos hivatástól, amelyre – úgy vallják – Isten hívta el őket? {2T 540.1}

Azt láttam, A. testvér, hogy ...-ban és ...-ben Isten ügye súlyos sérülést szenvedett miattad. Tudom, hogy milyen hatással voltál környezetedre, mikor utoljára Battle Creekben jártál. Amikor fontos dolgokat vettem papírra lelkészeinknek, eszembe juttatták esetedet, s már akkor meg szerettem volna írni ezeket neked; de lehetetlen volt. Három éjjel alig aludtam valamit. Fejemben forgott az ügyed. Gondolatban, még álmomban, de ébren is neked írtam. Mikor felismertem a gyülekezetben azokat, akiknek a kárára voltál, ha jelen lettél volna, eléd álltam volna a kérdéssel. Senki halandó szóval sem célzott viselkedésedre. Kényszerítve éreztem magamat, hogy egy-két szót váltsak az ügyben, megemlítve nekik, hogy emlékszem arcukra, a felőled látott látomással kapcsolatban. Akkor nagyon húzódozva, tényeket tártak fel előttem; megerősítve, amit előbb én

mondtam el nekik. Csak annyit mondtam, amennyit Isten félelmében kötelességemnek tartottam, teljesítve kötelességemet, mint az Úr szolgája. {2T 541.1}

Két évvel ezelőtt az Úr közölte, hogy feleségeddel együtt önző és kapzsi vagy. Fontosabb nektek önző érdeketek, mint az emberek üdvössége, noha Krisztus életét adta értük. Azt is közölte, hogy legtöbbször nem nagyon vagy eredményes fáradozásodban. Megvan ugyan a képességed, hogy hirdesd az igazságot; hogy fürkésző a gondolkodásod. Jó munkát tudnál végezni, ha nem lenne annyi rossz vonás keresztény jellemedben. Ennek ellenére, sok ok miatt, nem tetted eredményessé az igazság hirdetését. Életed egyik legsúlyosabb átka, A. testvér, a mindenben eluralkodó önzésed volt. Fejed a magad hasznát számítgatja. Mindketten a figyelem központjává toljátok elő magatokat. Egyikőtök sem igyekszik besegíteni annyi munkával, amennyi fáradtságot ő okoz. Lehet, hogy a család fásztó munkát végez, viselik terhüket, meg a tetteket is, de ti annyira önzők vagytok, hogy észre sem veszitek fáradtságukat, sem hogy mivel mindketten kipihentek vagytok, könnyebben elvégezhetitek a feladatot, melyet ők végeznek értetek. A. testvér, nagyon lusta vagy, hogy tetszhetnél Istennek. Amikor fára vagy vízre van szükség, nem veszed észre, hagyod, hogy azok cipeljék be, akik már úgymint fáradtak, pedig gyakran nők. Noha ezen apró szívességekre, az élet előzékenységeinek végzésére lenne szükséged a jó egészséghez. Telt a húsd, bő a véred, feleannyi testmozgást sem végzel, mint kellene. Lustaságod, s az a hajlam benned, hogy két kézzel kapj mindenben, amiből hasznod lehet, szégyent hoz az igazságra és botlás köve a hitetleneknek. {2T 542.1}

Feleséged is, akárcsak te, kedveli a könnyű életet. Ágyban lustálkodjátok el az időt, mikor már felkelhettek volna, és bebizonyíthatnátok volna, hogy szíveteken viselitek a családot, amelyiken éppen többletetter vagytok. Azt gondoltad, hogy mivel igehirdető vagy, tartásuk kitüntetésnek jelenléteketek. Szolgáljanak ki és kedveskedjenek nektek, míg nektek a világon semmi dolgotok, csakis önző érdekeitek vigyázása. Így nagyon rossz benyomást kelteketek. Mindkettőtököt képviselőknak tekintenek. Téged az igehirdetőkének, feleségedet pedig a lelkesfeleségek képviselőjének, akik a szombatot és Urunk közeli eljövételét hirdeteketek az egész világnak. {2T 542.2}

Akik ismerik a viselkedéseketek, megállapítják, hogy amit vallotok és tanítotok, ellenkezik életetekkel. Látják, hogy rossz gyümölcsöt teremtek, ezért úgy döntenek, hogy nem hisznek abban, amit hirdeteketek. Azt gondolják, hogy összes igehirdetőnk ilyen, s hogy a szent és örök igazságok végső soron ámitások csupán. Ki a felelős az ilyen benyomásokért és ily szánalomra méltó következményekért? Bárcsak felismernétek a súlyos felelősséget, mely önzésetek miatt nyugszik rajtatok; mely átok nektek, de környezeteteknek is. {2T 543.1}

S ismét, A. testvér, gondolatok és benyomások nyugtalanítanak, melyek önzésed természetes gyümölcse. Azt gondolod, hogy mások nem értékelik munkádat. Nagyszerű munka elvégzésére tartod képesnek magadat, de kifogást találsz rá, hogy azért nem végzed, mert nem adnak elég teret és elismerést a tehetségednek. Irigykedsz másokra és Illinoisban és Wisconsinban is akadályoztad az ügy fejlődését, miközben magad alig tettél valamit, másokat pedig visszatartottál, akik, ha nem lettél volna útjukban, jó munkát végezhetek volna. Érzékenységed és féltékenységed meggyöngyöztette azok kezét, akik rendezni szerették volna e dolgokat, s rendbe szerették volna szedni a két egyházmezejét. Ha bármi javulás történt a két államban, mindjárt azt gondoltad, hogy jórészt neked tudható be. Holott a tények azt bizonyítják, hogyha rád bízták volna az ügyeket, minden hamar tönkremenne. Igihirdetésed legtöbbször száraz és merev. Nem fűzöd össze a gyakorlatot az elmélettel. Túl hosszan beszélsz, kifárasztva az embereket. Ahelyett, hogy a tárgyköröd azt a részét fejtegetnéd, melyet mindenki számára érthetően tudsz magyarázni, messzire eltérsz a tárgytól, s olyasmit fejtegetsz aprólékosan, ami nem tartozik a tárgyhoz, amit nyugodtan kihagyhatnál. Mikor sok mellőzhető anyagot veszünk be az igehirdetésbe, a hallgatóság elejti az érvelés láncolatát, de emlékezetében sem bírja mind megtartani. Mikor a lelkész felkeltette az érdeklődést, haladjon pontról-pontra, s amennyire csak lehet, hagyja szabadon a felesleges szószaporítástól és részletektől. Sorakoztassa gondolatait oly felismerhetőn, mintha mérföldkövek lennének. Ha a fontos, életbevágó pontokat szóáradat alá temetjük, belerángatva mindazt, aminek távoli köze van a tárgyhoz, azzal élet vesszük a fejtegetésnek, és eltakarjuk az igazság gyönyörű, összefüggő láncolatát. Lassan és körülményesen hirdeted az igét, amint minden mást is végzel. Ha valaha valakinek szüksége volt a Szentlélek életető erejére, az te vagy. Krisztus legyen benned a megdicsőülés reménye. Vallásra van szükség, hamisítatlan vallásra. {2T 543.2}

Az ihletés következő szavaira hívták fel figyelmemet: „Kicsoda köztetek bölcs, és okos? Mutassa meg az ő jó

életéből az ő cselekedeteit bölcsességnek szelídségével.” „A felülről való bölcsesség először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató. Az igazság gyümölcse pedig békeességben vettetik azoknak, akik békeessen munkálkodnak.” Akiket Isten a lélekmentésre hívott el, érezni fogják a felelősséget az emberekért. Önző érdekeiket elnyeli az emberek üdvösségéért érzett aggodalom, hiszen Krisztus életét adta értük. Felelősnek fogják tartani magukat az emberekért. Érezni fogják Péter intésének erejét: „A köztetek levő véneket kérem én a vén társ, és a Krisztus szenvedésének tanúja, és a megjelenő dicsőségének részese: Legeltessétek az Istennek köztetek levő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömet; sem nem rút nyereszkeskedésből, hanem jóindulattal. Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példaképei a nyájnak. És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadhatatlan koronáját.” {2T 544.1}

Csökönys a természeted. A féltékenység, csökönység, az önzés magától értetődő gyümölcsei. Igaz, hogy javultál már valamelyest; de láttam megszenetetlen életed következményeit, hogy attól tartok, soha fel nem ismered, mily gyűlöletesek e jellemvonások Isten előtt. Attól tartok, nem érted ezt meg eléggé, hogy félre tedd őket, s olyanná válj, mint lemondó Megváltód, ártatlan, ártalmatlan, önzetlen. Jellemezze életedet a magafelejtett jótékonyosság. Olyan a légköröd, olyan a példád is, hogy némelyek, akik pedig szeretik az igazságot és Isten munkáját, akik hitünket is nagyra becsülik, miattad elvesztik önfeláldozó lelkületüket, miattad nem viselik többé szívükön a jelen igazság ügyét. Ha az igehirdetők az önzés példájával állnak népünk előtt, példamutatásuk tízszer annyit rombol Isten ügyén, mint amennyit összes igehirdetésük építeni képes. {2T 545.1}

Istent érte szégyen kicsinyességed miatt. Pénzügyeid becstelenség ízűek. Nem egyengetted el mögötted az utat, s míg csak teljesen meg nem változol, élő átok leszel bármely gyülekezetnek, ahol laksz. Csak a fizetésért dolgozol, és nem gyűjtanál tüzet Isten oltárán, de még az ajtókat sem csuknád be ingyen. Mikor Isten ügye iránti önfeláldozás és odaadás példáját állítod az emberek elé, majd ha a lélekmentés lesz számodra a legfontosabb, akkor példád másokat is arra késztesz, hogy ők is önfeláldozók, ők is odaadók legyenek, ők is legfőbbnek tekintsék a mennyet és Krisztus igazságosságát megengedettnek tartod, hogy előnyökhöz juttasd magad az ügyből. Bőkezűség szellemétől indítatva testvéreid kedveznek neked, különböző módon segítenek rajtad, s te magától értetődőnek veszed ezt. Mint ami jár neked. S ha valaki nem elég bőkezű, ha nem részesít előnyben, akkor a sárga irigység emészt, és nem szégyelled megértetni velük, hogy nem becsülnék meg, önzők. Gyakran emlegeted előttük azokat, akik ezt meg ezt tették neked, hogy ezeket tekintsék példaképüknek, hogy kövessék őket. Pedig ezek, akik jókora szívességet tettek neked, túllépték a kötelesség határát. Nem érdemelted ki bizalmukat és bőkezűségüket. Nem hordasz súlyos terheket a műben, sőt, másokra vettedél sokkal több terhet, mint amennyit te emeltél. Mégis gazdagodtál, mégis szert tettél a világ javaira, s mindezt rendjén valónak találod. Bár rendszeresen megkapod fizetésed, mégsem mindig voltál elégedett. Fizetésed ellenére folyvást előnyökhöz segítetted magadat. Isten így megfizetett, akár sok, akár kevés eredményt mutattál fel. {2T 545.2}

Feleségedet elkényeztették a szülei, most meg te kényeztetted, míg csak alig jó valamire. Mindketten elnéztetek, hogy másokat leterheljenek a gondok, mégsem segítettek a terhek hordozásában. Feleséged tehertételként nehezdedt és nehezedik családokra, ami nagyon kárára van, de azok kárára is, mikor, ami az egészségét illeti, erősebb volt, mint akik őrá meg rád is dolgoztak. Mégsem gondolt erre. Egyikőtök sem látta be ezt, egyik sem sajnálta meg a kimerülteket. Néhánynak, akiktől segítséget kaptatok a magatokról és gyermekeitekről való gondoskodással, anyagilag képtelenek voltak rá, de úgy vélték, hogy Krisztus önfeláldozó szolgálóinak szolgálnak. Ezért lemondtak javaikról, elviselték a kényelmetlenségeket és gondot, hogy olyan terheket viseljenek helyettetek, melyeket ti könnyebben elviselhettetek volna. {2T 546.1}

Feleséged húzódozik, hogy vállalja az élet ráeső gondjait. Magasabb hivatást szeretne, s addig elhanyagolja kötelességeit. Egyikőtök sem engedelmeskedik Isten parancsának: Szeresd felebarátodat, mint magadat. A magatok meg nem tagadása, és önzésetek eltakarja előletek embertársaitok szükségleteit. Ragályos ez a kicsinyes, pénzéhes jellemetek. Példátok többet tett a világ szeretetének - a magának való, zsugori lelkület vérszemet kapása terén, mint bármi más, ami Wisconsinban vagy Illinoison történt. Ha csakis földi érdekeitekkel foglalkoztatok volna, Isten ügye sokkal jobb állapotnak örvendezne a két államban, mint ma örvendezik. Eredményeitek nem érnek fel a kárral, amit okoztatok. Isten ügye romokban hever. Sértődékenységetek és féltékenységetek másoknak is például szolgálnak. Mi is találkoztunk ilyen szellemmel

Illinoisban és Wisconsinban. Az ...-i és környékbeli gyülekezetek siralmas állapotban voltak. A szeretet és egység hiánya, a gyanakvás, féltékenykedések és csökönyösség, amelyek a felszínre törtek a gyülekezetekben, nagyrészt a ti jellemvonásaitokból kerültek oda. Az álláspontod, melyre a vakbuzgóság idején ...-ban helyezkedtél, amikor méltóságosan félreálltál, szórszálakat hasogatva, mind a vakbuzgókkal, mind azokkal osztozkodva, akiket Isten külön üzenettel küldött, teljesen elállta az utat mások előtt, hogy belássák és helyesbítsék helytelen tetteiket. E viselkedésed, mivel nem álltál ki, s nem fáradoztál a jó oldalán, hogy kiküszöböljük a romboló szélsőséget, alapozta meg a vakbuzgóság sötét uralmából kinőtt csüggesztő állapotot. C. és D. testvért, s az egész ...-i gyülekezetet és ...-i népünket nem vezették el a helyes álláspontokra, amint lehetett volna, ha alázatos és tanítható lettél volna, hogy együtt fáradozz Isten szolgáltaival.

{2T 546.2}

Mikor a magát tanítónak, vezetőnek mondó csökönyössége miatt olyan pályára merészkedik, melyen futottál, súlyos felelősség hárul rá azokért, akik benne buktak fel, akik e pályáról hulltak kárhozatba. Az igehirdető mindig legyen rettentően körültekintő. Csökönyösség, féltékenység és önzés ne találjon helyet benne. Mert ha ilyeneket tűr meg magában, több ember üdvösségét fogja tönkretenni, mint ahányat megment. Ha nem győzi le jellemében e veszélyes elemeket, jobb lenne, ha semmi köze sem lenne az Isten ügyéhez. Az ilyen vonások megtűrése, amelyek talán nem is tűnnek neki olyan rossznak, távol taszítja tőle az embereket, ahol sem ő, sem más nem tudja elérni őket. Ha az ilyen lelkészek mindent békében hagynának, az Isten Lelkének sugallatára érzékenyebb emberek elérhetőek lennének azok számára, akik követésre méltó példát nyújthatnak nekik, a hirdetett igazságnak megfelelően. A lelkész következetes életével meg tudja tartani az igazságot kereső emberek bizalmát, míg csak segíteni nem tud nekik, hogy az örök sziklába kapaszkodjanak meg. S később is, ha kísértésbe esnek, az igehirdető jó légköre segíteni fog neki, hogy eredményesen intsen, tanítson, dorgáljon és tanácsoljon. {2T 547.1}

Minden ember közül az utolsó időknek szóló ünnepélyes igazságokat hirdető Krisztus szolgálói legyenek mentesek az önzéstől. Legyenek magától értetődően jótékonyak. Szégyelljenek úgy bánni testvéreikkel, hogy önzés íze lenne. Legyenek az istenfélelem példaképei, élő levelek, amelyeket ismer és olvas minden ember. Teremjék meg a megszentelődés gyümölcsseit. Lelkületük legyen a világi lelkület ellentéte. Az isteni igazság elfogadása által Isten szolgálói lettek; nem a sötétség gyermekei, sem világ szolgálói többé. Krisztus kiválasztotta őket a világból. A világ nem érti meg az istenfélelem titkait; ezért indítékait sem ismeri, amelyek cselekvésre készítetik. Ennek ellenére a bennük levő lelkület és élet, mely mennyei ízű viselkedésükben, lemondásukban, önfeláldozásukban, kifogástalan, rendezett életükben nyilvánul meg, meggyőző erejével elvezeti a világiakat a teljes igazságra, a Krisztus iránti engedelmességre. Élő példaképek ők, mivel olyanok, mint Krisztus. Ők a világ világossága, a föld sója, és megmentő hatást gyakorolnak másokra. Ők Krisztus képviselői a földön. Nem földi dolgok ihletik céljaikat és kívánságaikat; nem csörtetnek haszon után, s a nyereség önző szeretetét sem melengetik. Az örök szempontok elégségesek nekik, hogy közömbösen vegyék a világ vonzalmait. Az igazi keresztény csakis azon van, hogy Istennek tessék, csakis Isten dicsőségére törekszik, és az Úr akarata teljesítése jutalmának örvendezik. {2T 548.1}

Az igehirdetőknek különösen ismerniük kell Krisztus jellemét és cselekedeteit, hogy követni tudják őt. Hiszen a valódi keresztény jellege és munkája olyan, amilyen Krisztusé volt. Krisztus levetette dicsőségét, királyi méltóságát, gazdagságát, s a bűnben elveszők keresésére indult. Megalázta magát szükségleteinkig, hogy felmagasztalhasson minket a mennybe. Önfeláldozás, lemondás és önzetlen jócselekedetek jellemezték életét. Ő a példaképünk. A. testvér, követed-e a példaképet? Azt felelem erre, hogy nem. Tökéletes és szent példa ez, melyet azért kaptunk, hogy kövessük. Bár nem tudjuk felvenni vele a versenyt, Isten mégsem hagy minket jóvá, ha nem követjük őt, és az Istentől nyert képességeinknek megfelelően nem hasonlítunk rá. Ha szeretjük azokat, akikért Jézus meghalt, akkor megtagadjuk magunkat, s örömet hozunk áldozatot, hogy Krisztus munkatársai legyünk a lélekmentésben. {2T 549.1}

Isten választott szolgálóinak tevékenysége igenis gyümölcsöző lesz, ha őbenne végzik. Szavaik és tetteik az eszközök, melyeken át az igazság és szentség tiszta, szent elvei eljutnak a világhoz. Példás életük a világ világosságává, a föld sójává teszik őket. Isten szolgálói a hit karjával ragadják meg a mindenható kart, gyűjtsék össze az isteni világosság sugarait, s a szeretet karjával nyúljanak a pusztuló lelkek után. Ehhez a hivatáshoz kitartás kell. A lustaság eltűrné, hogy olyanok, akiket meg lehetett volna menteni, elérhetetlen távolba sodródjanak. Isten olyan igehirdetőket kíván szolgálatában, akik éberek, erőteljesek és kitartók a megbízható

örök Sion falán. Akik meghallják, mit szól Isten-tanítónk, s pontosan továbbadják azt az embereknek. {2T 549.2}

De te nagyon úgy viselkedsz, mint Méroz. Elég szorgalmas vagy, mikor azt végzed, ami hasznot hoz a konyhára; de csak akkor látod értelmét a szorgalomnak, ha hasznod van belőle. Lusta vagy. Bár meg bírod enni a magad részét, mégsem kedveled a testi munkát. Senki sem töltheti be az igehirdető hivatását, ha nem szorgalmas, ha nem lankadatlan, ha nem tesz eleget összes társadalmi kötelezettségének. Isten választott minket szolgálóknak, s ez szívós erő kifejtést követel. Ne kényeztessük hát halálra magunkat, ne húzódozzunk a fáradságos munkától, a nehézségektől és küzdelmektől. {2T 550.1}

Az Úr felhívta figyelmemet ezen ihletett szavakra: „Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust; magunkat pedig, mint a ti szolgálókat, a Jézusért. Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, ő gyűjtött világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotlaltása végett. Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való. Mindenütt nyomorgattatunk, de meg nem szorítottunk; kétségkedünk, de nem esünk kétségbe. Üldöztetünk, de el nem hagyatunk; tiportatunk, de el nem veszünk. Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben.” Az apostol rátermettsége nem magában rejtett, hanem a Szentlélek jelenlétében és erejében, az ő magasztos légkörrel töltötte be Pál lelkét, minden gondolatát alávetve és engedelmisségre készítve a Krisztus iránt. Az ő szolgálata gyümölcsöző volt. {2T 550.2}

Ez az első nagy parancs: „Szeresd az Urat, Istenedet teljes szívedből.” „A második hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.” E két parancson függ a halandók egész kötelessége és szív ügye. Akik teljesítik mások iránti kötelességüket, úgy bánva az emberekkel, mint magukkal szemben megkívánják, azok eljutnak oda, ahol Isten ki tudja nekik nyilatkoztatni magát. Ezeket jóváhagyja az Úr. A szeretet tökéletessé teszi őket; munkásságuk nem lesz hiábavaló. Egyre kegyelemben és az igazságban részesülnek a kűtfőből, s ingyen továbbítják az isteni világosságot és üdvöt, melyben részesülnek. Bennük válik valóra az Írás szava: „Megvan a gyümölcsötök a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet.” {2T 550.3}

Az önzés utálatos az Isten, és utálatos a szent angyalok előtt. E bűn miatt sokan nem nyerik el az áldást melynek örvendezhetnének. Önző szemük a maguk dolgaira tapad, nem szeretik az embereket, s nem viselik annyira szívükön a mások érdekét, mint a magukét. Visszajára fordítják Isten rendjét. Ahelyett, hogy úgy bánnának az emberekkel, amint ők szeretnék, hogy bánjanak velük, magukkal bánnak úgy, amint szeretnék, hogy velük bánjanak. Mással pedig úgy bánnak, amint nem szeretnék, hogy velük bánjanak. Ez az a pont, ahol tanulnotok kell. A szeretet Istentől ered. Nem él bennetek a szeretet, mely Jézusban élt. A megszenetetlen szívből nem támad, nem terem ott meg e mennyei növény, melyet szüntelenül mennyei harmattal kell öntözni, hogy virágozzék. Csak olyan szívben virágozik, ahol Krisztus uralkodik. Nem él meg cselekedetek nélkül, s csakis növekvő lelkesedéssel tud cselekedni, kiterjesztve, szétárasztva mások számára is a természetét. Ebben az elvben szenvedsz súlyos hiányt. Ezért minden sötét ott, ahol ennek jelenléte mindent világossá tette. {2T 551.1}

Fivérem, teljesen át kell alakulnod, alaposan meg kell térned. E nélkül vak vezető vagy csupán. Légköröd nem növeli a szeretetet és az egységet azok közt, akikkel érintkezel. Építő helyett, romboló a hatásod. Hibáid miatt a nyugati rész átka voltál. Amíg ennyire hiányzik belőled az Isten kegyelme, míg ennyire önző vagy, nem tudod felemelni a gyülekezetet a színvonalra, melyet Isten elvár tőlük. „Amelynek lettem én szolgálójává az Isten sáfársága szerint, amelyet nékem adott tirátok nézve, hogy betöltssem az Isten ígését. Tudniillik ama titkot, mely el van rejtve ősidők óta és nemzetségek óta, most pedig megjelentetett az ő szentjeinek. Akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus ti köztetek van, a dicsőségnek ama reménysége. Akit mi prédikálunk, intvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcsességgel, hogy minden embert tökéletesnek állítsunk elő a Krisztus Jézusban.” {2T 551.2}

Isten szolgálóinak lakozzék szívében az igazság, hogy eredményesen tudják hirdetni is. Szentelődjenek meg az igazság által, melyet hirdetnek, máskülönben csak botlás köve lesznek a bűnösök számára. Akiket Isten elhívott, hogy szent dolgokkal szolgáljanak, azok legyenek tiszta szívűek és szent életűek. „Tisztítsátok meg magatokat, akik az Úr edényeit hordozzátok.” Ha Isten veszedelmet kiált azokra, akiket elhívott, hogy

hirdessék az igazságot, de nem engedelmeskednek, súlyosabb jaj nyugszik azokon, akik tiszta kéz és ártatlan szív nélkül vállalják e szent hivatást. Amint keserű bánat vár azokra, akik megszenyenteletlen szívvel és étellel hirdetik az igazságot, azokra is keserű bánat vár, akik elfogadják és megtartják a megszenyenteletleneket a hivatásban, melynek nem megfelelők. Ha Isten Lelke nem szentelte meg, nem tette ártatlanná és nem tisztította meg a szent dolgokkal szolgálók kezét és szívét, akkor a maguk esze, tökéletlen lelki életük szerint fognak szólni. Tanácsuk elvezeti Istentől azokat, kik felnéznek rájuk, s megbíznak véleményükben és tapasztalatukban. Segítse Isten a lelkészeket, hogy komolyan vegyék Pál korinthusiakhoz intézett intését: „Vizsgáljátok meg magatokat, hogy a hitben éltek-e?” Tegyétek próbára magatokat! Nem ismeritek fel, hogy bennetek él Jézus Krisztus? Ha nem, akkor nem álltátok ki a próbát, Testvérem, ha el akarod nyerni az örök életet, benső lelki kötelesség vár rád. Segítsen Isten, hogy alaposan végezd e kötelességet, hogy tökéletes s ép legyél, hogy ne legyen semmi hiányosságod. {2T 552.1}

Chicago, Illinois, {2T 553}

1870. július 6. {2T 553}

**** {2T 553}